

Till

Högsta domstolen

Box 2066

103 12 Stockholm

Klagan över domvilla

Sökande

Fabian Sköldhamn, 861103-5018

Uppgifter om den dom eller beslut som ansökan avser

Svea hovrätts dom i mål nr: B 12787-25

Skälen för ansökan

1. Ofredandena i åtalspunkt a, b, f, g och J handlar om att jag påstås ha sökt upp målsäganden på en offentlig plats och därefter nämnt personen i sociala medier.

Ofredande enligt 4 kap. 7 § brottsbalken kan bestå av exempelvis störande kontakter, hänsynslöst beteende eller fysiskt antastande. Det går dock inte att döma en och samma handling som flera av dessa samtidigt, eftersom de bygger på olika krav i lagen

2. I åtalspunkt a, b, f och g döms jag för flera meddelanden som jag påstås ha skickat i samband med att jag ska ha sökt upp målsäganden.

Samma meddelanden tas också upp i åtalspunkt K, som åklagaren kallar en "samlingspunkt". Det innebär att jag i praktiken straffas två gånger för samma sak, vilket strider mot förbudet mot dubbelbestraffning.

3. Åklagaren åberopade ny bevisning i hovrätten, en analys av en återställd telefon, som jag aldrig fick möjlighet att yttra mig över.

Det strider mot kontradiktionsprincipen, som är en viktig del av rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 i Europakonventionen. Det räknas som ett allvarligt rättegångsfel som kan ha påverkat utgången i målet(jfr NJA 2019 s. 629).

4. Åklagaren missade att åberopa mitt förhör från tingsrätten i hovrätten. Därför har hovrätten inte tagit hänsyn till mina förklaringar och mitt bemötande av anklagelserna i sitt beslut.

Det strider mot principen om "equality of arms" och rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 i Europakonventionen.

5. Det förelåg jäv i tingsrätten enligt 4 kap. 13 § punkt 10 rättegångsbalken, vilket innebär att domstolen inte var behörig.

Domaren Göran Lundahl och jag hade en tvist under 2024 om utlämnande av handlingar, och jag anmälde honom för tjänstefel. Han fick kännedom om detta. Dessutom har han tidigare fattat beslut i ett ärende där jag var part. Därför förelåg jäv (se bilaga 1).

6. Domen är så otydlig att det inte går att förstå hur domstolen har resonerat.

I domarna står att "samtliga gärningar ska ses i ett sammanhang", men det förklaras inte vad det innebär. Samtidigt har domstolen gjort tvärtom, genom att dela upp enstaka meddelanden i flera separata fall av ofredande. På så sätt har man kommit upp i det antal brott som krävs för att det ska räknas som olaga förföljelse.

Om gärningarna verkligen ska ses i ett sammanhang borde de istället ha bedömts som en sammanhängande brottsenhet - *ett fall av ofredande*. Det var rubricerat på detta sätt under förundersökningen.

7. När det gäller åtalpunkt e har tingsrätten inte alls förklarat varför jag anses skyldig. Detta har inte heller läkts i hovrätten, vilket strider mot rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 i Europeiska konventionen - om skydd för de mänskliga rättigheterna.

8. Åtalspunkt a, b, f, g och j gäller påstådda ofredanden. Men det framgår inte av domen vilken typ av ofredande det handlar om – om det är *annat hänsynslöst agerande* eller *störande kontakter*.

I stämningsansökan har åklagaren angett att varje gärning ska bedömas som antingen *hänsynslöst agerande* eller *störande kontakter*. Trots det skriver tingsrätten bara att ”*som åklagaren påstått är gärningarna att betrakta som ett ofredande*”, utan att förklara varför eller vilken typ av ofredande det rör sig om.

Hovrätten har helt följt tingsrättens motivering.

Som exempel kan nämnas åtalspunkt a, där tingsrätten endast skriver: ”*Sammantaget är detta – som åklagaren påstått – ett ofredande.*”

Det är betydande skillnad på ofredande ”*annat hänsynslöst agerande*” som enligt förarbetena tar sikte på störande ljud, skottlossning, att någon spottar på någon, att krama någon utan tillåtelse etc., och ofredande bestående i ”*störande kontakter*” som tar sikte på telefonterror som kräver en viss magnitud i form av frekvens och tidsperiod. Otydligheten gällande vad som dömts ut gör det omöjligt för undertecknad att försvara sig mot dessa anklagelser.

c) När det gäller åtalspunkt b och g har målsäganden enligt sitt eget förhör inte ens varit på platsen. Det gör det ännu mer oklart hur domstolen kunnat döma dessa gärningar, särskilt om de ska räknas som hänsynslöst agerande, vilket kräver att målsäganden varit där och uppfattat angreppet (NJA 2008 s. 946).

9. Åtalspunkt H och I gäller att jag påstås ha skickat två professionella erotiska bilder på kvinnor (en per punkt) till målsäganden. Dessa har bedömts som två separata ofredanden. Men domstolen förklarar inte varför detta skulle vara ofredande, eller om det räknas som *hänsynslöst agerande* eller *störande kontakter*.

Ett enstaka meddelande kan normalt bara räknas som ofredande om det till exempel innehåller falska dödsbesked eller innehåll som ligger nära hot (prop. 2016/17:222). Det finns inte i dessa fall.

Begreppet ”störande kontakter” innebär dessutom att det ska handla om *flera* kontakter, inte bara enstaka meddelanden. Här rör det sig just om enstaka meddelanden, varför det ej heller kan fall under detta rekvisit.

Trots detta motiverar domstolarna bara sin bedömning med: "Gärningen är därför inte att bedöma som annat än ett ofredande.". Men vad menar underinstanserna att ofredandet skulle bestå i?

10. Underinstanserna har förbisett viktig bevisning som jag lagt fram. Det är ett allvarligt rättegångsfel.

Bevisningen visar bland annat:

- Att jag inte varit på platsen vid ett tillfälle (åtalspunkt f) - Bilaga 2
- Att jag inte gått fram till målsäganden vid ett annat tillfälle (åtalspunkt j) - Bilaga 3
- Att det är tekniskt omöjligt för mig att ha skickat vissa meddelanden, eftersom jag var blockerad på sociala medier enligt målsägandes egna utsago - Bilaga 4, 5 och 6

11. Hovrätten avgjorde målet utan förhandling, trots att det inte var lämpligt.

Parterna var oense om vad som faktiskt hänt, brotten är allvarliga, muntlig bevisning behövde prövas igen och ny bevisning hade lagts fram. I sådana fall ska man normalt hålla en muntlig förhandling enligt artikel 6 rätten till en rättvis rättegång (Jfr prop. 2020/21:214 s. 13 f).

12. Domen kom redan dagen efter att slutanförandet lämnats in. Det tyder starkt på att hovrätten hade bestämt sig i förväg eftersom detta ärende är av den komplicitet som innebär att det är omöjligt att gå igenom samtliga videoförhör (ca 9 timmars material), överlägga och författa en dom på en dag.

Svensk lagstiftning inskränker domstolarnas möjlighet att överlägga, fatta beslut om "hur man sannolikt kommer att döma" och avkunna en dom innan samtliga handlingar inkommit. I förevarande fall inkom slutanförandet i målet dagen innan domen meddelades. Normalt tar det två veckor meddela en dom efter en förhandling.

Domstolen har påverkats av min skriftväxling med administrativa direktören Emma Regnér (se dagboksbladet) gällande olika uppfattningar i frågor, mediebevakningen och målsägandens kändisskap, vilket kan ha påverkat objektiviteten och lett till jäv.

13. Polis och åklagare har inte varit objektiva.

Det har framkommit att målsäganden fått särskild behandling, bland annat genom ett privat möte med åklagare och polis. Det finns också kopplingar mellan inblandade personer(Maria Hektor) och målsägandens närstående(Jochim Lennholm)

Dessutom har bevisning som talar till min fördel inte tagits med i utredningen, utan lagts åt sidan.

Polisens jäv avslöjas i media, där man ser att polisutredarna utan kallelse till rättegången, närvarat å målsägandes vägnar (som ett stöd) och för en dialog efter avslutad rättegång om hur duktig målsägande varit etc (se bilaga 7).

Detta strider mot kravet på objektivitet och rätten till en rättvis rättegång.

14. Advokat Hanna Lindblom saknade fullmakt i tingsrätten och hade därför inte rätt att företräda mig. Fullmakten signerades först i hovrätten (se bilaga 8). Även advokaten i Hovrätten saknade fullmakt (se dagboksblad - bilaga 9).

15. Straffmätningen är felaktig. Jag har dömts för 11 fall av bötesbrott som, enligt praxis vid omvandling, motsvarar 14 dagars fängelse per brott. En ren summering skulle ge 154 dagar.

Enligt asperationsprincipen ska dock det brott som har högst straffvärde beaktas fullt ut, medan övriga brott ges en successivt avtagande betydelse vid straffvärdebedömningen. Detta innebär i praktiken att det andra brottet beaktas i begränsad utsträckning (50%), det tredje i ännu mindre grad (25 %), och resterande brott får i princip marginell betydelse (0%).

Mot denna bakgrund kan det samlade straffvärdet inte uppgå till mer än cirka en och en halv månads fängelse.

Bevisning

1. Bilaga 1 - Tidigare ärende där domaren varit inblandad och jag varit part.
2. Bilaga 2 - Övervakningsmaterial och vittnesuppgifter som visar att målsäganden inte varit på platsen (åtalpunkt f).
3. Bilaga 3 - Övervakningsmaterial som visar att jag inte varit på platsen (åtalpunkt j).

4. Bilaga 4 - Information från Instagram som visar att en blockerad person inte kan skapa nya konton och kontakta igen.
5. Bilaga 5 - Information från Snapchat som visar att en blockerad person inte kan skapa nya konton och kontakta igen.
6. Bilaga 6 - Målsägandes utsago om att hon hade blockerat mig i sociala medier (instagram och Snapchat).
7. Bilaga 7 - Visar polisutredarnas vänskapskontakt med målsägande, till styrkande av att polisutredarna varit jäviga
8. Bilaga 8 - Signerad fullmakt för advoka Hanna Lindblom
9. Bilaga 9 - Dagboksbladet som visar att advokat Martin Persson saknade fullmakt.

2026-03-18

Fabian Sköldhamn